

Arrest

nr. 214 097 van 14 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en D. UNGER
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. UNGER *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de minderheidsgroep Gaboye (> Tumaal). U bent geboren op 10 oktober 1960 in Mogadisu, waar u opgegroeid bent. U huwde in 1983. U krijgt 4 kinderen met uw echtgenoot wanneer u nog in Mogadishu woont. In 2001 verhuist u samen met uw gezin naar Janaale, Middle Shabelle, waar u kort na uw aankomst bevalt van uw jongste zoon. U werkte als huisvrouw en verkocht houtskool.

Uw echtgenoot en uw zoon M. werkten in Janaale als smid. In juli 2017 werd uw zoon M. benaderd door enkele leden van de clan Habar Gedir om gereedschap voor hen te maken. Wanneer 4 leden van deze clan zo'n 10 dagen later het materiaal komen ophalen, willen zij niet betalen voor het geleverde werk. Uw zoon vraagt naar het geld, maar wordt doodgeschoten. Uw echtgenoot is eveneens aanwezig op de werkplaats en wordt neergeschoten. Uw echtgenoot overleeft dit en wordt gedurende 2 weken opgenomen in het ziekenhuis te Merka.

In oktober van hetzelfde jaar wordt u door enkele vrouwen aangevallen omdat u zich openlijk tegen Al Shabaab uit. U vertelt aan personen om u heen dat Al Shabaab niet goed is en dat zij ervoor moeten zorgen dat zij hun kinderen niet met Al Shabaab laten meegaan.

Diezelfde maand wordt uw zoon A. benaderd door Al Shabaab. Zij willen dat hij zich bij hen voegt. Uw zoon vertelt u dit nadat hij de eerste keer benaderd werd. U wilt niet dat hij bij Al Shabaab gaat. Enkele dagen later wordt hij nogmaals door Al Shabaab benaderd. U en uw echtgenoot zoeken hulp bij jullie buurman M.A.. De oudste zoon van M.A. brengt A. naar J.A. in Mogadishu. Twee weken later verneemt u dat uw zoon vertrokken is uit Mogadishu.

Op 21 november 2017 komen leden van Al Shabaab naar de gezinswoning. Zij zoeken uw zoon A.. Omdat zij hem niet kunnen vinden, wordt uw man meegenomen en wordt uzelf neergestoken. U wordt naar het ziekenhuis te Marka gebracht, maar omdat de wonde niet geneest omwille van een infectie, wordt u door M.A. en uw zoon H. naar Mogadishu gebracht voor verdere verzorging. U verblijft tot begin maart 2018 in het ziekenhuis te Madina. Na uw ontslag uit het ziekenhuis, verblijft u enkele weken bij J.A.. U neemt contact op met uw neef in Saoedi-Arabië om zodoende uw vertrek te kunnen regelen.

Op 21 maart 2018 verlaat u Somalië met het vliegtuig. U landt in een onbekend Europees land en reist verder naar België, waar u op 29 maart 2018 een verzoek tot internationale bescherming indient.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een lidkaart en een attest van United Somali Roots, verblijfsdocumenten van familieleden in België, een medisch attest m.b.t. littekens en een medisch attest m.b.t. uw besnijdenis.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16/05/2018 (verder notities CGVS 1, p. 2 + notities van het persoonlijk onderhoud dd. 06/06/2018 (verder notities CGVS 2), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Janaale, district Marka, provincie Lower Shabelle.

Zo dient te worden vastgesteld dat u uw verblijf- en woonplaatsen binnen Somalië niet coherent kan duiden. Voor het CGVS verklaart u in het jaar 2001 weggegaan te zijn uit Mogadishu en toen in Janaale te zijn gaan wonen (notities CGVS 1, p. 4 + p. 9 + notities CGVS 2, p. 4). U verklaart verder dat uw **zoon H. in Mogadishu geboren is in oktober 1995** (notities CGVS 1, p. 13). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaart u echter dat u in **mei 1995** in Janaale bent gaan wonen (Verklaring DVZ, p. 5) en dat uw **zoon H. in oktober 1995 in Janaale geboren is** (Verklaring DVZ, p. 7). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen aangaande het jaar dat u verhuisd bent, betwijfelt u bij de DVZ 1995 gezegd te hebben omdat u bij de verhuis zwanger was van uw zoon en dat uw zoon niet lang na de verhuis geboren is in 2001-2002 (notities CGVS 2, p. 24). Het is echter niet mogelijk dat u in 2001 bij de verhuis reeds zwanger was van uw zoon A., aangezien u verklaart dat hij in november 2002 geboren is (notities CGVS 1, p. 13 + Verklaring DVZ, p. 7). **U kan uw vertrek uit Mogadishu en uw verhuis naar Janaale niet eenduidig situeren o.b.v. gebeurtenissen in uw eigen leven, nl. de geboorte van uw eigen kinderen, wat de doorleefdheid van uw verklaringen m.b.t. uw verblijf in Janaale in het district Marka in de provincie Lower Shabelle reeds fundamenteel aantast.**

U legt nog meer tegenstrijdige verklaringen af m.b.t. de woon- en verblijfplaatsen van personen in uw omgeving, wat erop wijst dat u uw band met Mogadishu tracht te verhullen om also een internationale bescherming te bekomen. U verklaart voor het CGVS dat uw zoon H. in Marka woont (notities CGVS 1, p. 13 + notities CGVS 2, p. 9), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat hij in **Mogadishu woont** (Verklaring DVZ, p. 7). Voor het CGVS verklaart u verder dat hij reeds bij uw vertrek uit Somalië in Merka woonde (notities CGVS 1, p. 14) en dat u buiten J.A. – de persoon waarbij u twee weken in Mogadishu verbleef - niemand anders in Mogadishu kent (notities CGVS 1, p. 11). **U legt tegenstrijdige verklaringen af over de woon- en verblijfplaatsen van personen uit uw directe omgeving en tracht zo uw band met Mogadishu te verhullen.**

Gevraagd wat er naast de landbouwvelden zoal was in Janaale toen u erheen verhuisde, verklaart u dat er een rivier is (notities CGVS 1, p. 6-7). Gevraagd naar de naam van de rivier, verklaart u dat de dichtstbijzijnde rivier **Raarke** heet en dat de andere 'rivier van Janaale' heet, waarbij u aangeeft dat de andere een kanaal is dat door de Italianen vroeger gemaakt werd. Gevraagd welke het kanaal is, nl. Raarke of de 'rivier van Janaale', verklaart u dat Raarke de grote rivier is. Gevraagd of deze rivier nog een andere naam heeft, verklaart u uitdrukkelijk dat deze geen andere naam heeft en dat u deze kent onder de naam Raarke en dat die ook 'rivier van Janaale' heet. Gevraagd of er nog andere grote rivieren in de buurt van Janaale zijn, verklaart u het niet te weten. Gevraagd welke de grootste rivieren in Somalië zijn, verklaart u dat er maar één grote rivier is en dat die van Afgoye en Jowhar komt. Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS noemt u echter uit eigen beweging de **Shabellerivier** (notities CGVS 2, p. 4). Geconfronteerd met uw onwetendheid omtrent de naam van de Shabelle-rivier, verklaart u tijdens het eerste onderhoud de rivier wel Shabelle genoemd te hebben, maar dat u dacht dat er naar een andere naam gevraagd werd (notities CGVS 2, p. 24). Het is echter niet ernstig om na confrontatie met uw gebrekkige kennis eenvoudigweg te verklaren dat u de naam wel genoemd heeft om inconsistenties te weerleggen, te meer daar u tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS meerdere malen gevraagd werd naar de naam van deze rivier.

Gevraagd wanneer de laatste **overstroming** voor uw vertrek uit Janaale plaats had, verklaart u dat het november vorig jaar was (notities CGVS 1, p. 19), waarbij u ook aangeeft dat u in november vertrok. Even later echter gevraagd naar de laatste grote gebeurtenissen in Janaale waarbij u nog aanwezig was, vermeldt u de steniging van een vrouw in 2011 en conflicten (notities CGVS 1, p. 21), maar haalt u deze overstromingen niet aan. Daarenboven blijkt uit informatie beschikbaar voor het CGVS dat **in de maand voor uw vertrek er geen overstromingen plaats hadden langs de rivier Shabelle** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). U legt verklaringen af die tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Het is daarenboven niet aannemelijk dat u verklaart dat **droogtes geen invloed** hadden op uw familie (notities CGVS 1, p. 20), maar even later toch aangeeft dat het **zeker impact** had op jullie, omdat er een gebrek was aan producten door de droogte.

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af over de namen van de verschillende wijken binnen Janaale. Aanvankelijk noemt u de wijken **Simoo** (de wijk waar uzelf woonde), **Jadiid** en **Ubax** (notities CGVS 1, p. 7). Later tijdens het eerste onderhoud verklaart u echter dat het gezin van uw oom in **Jilid** woonde (notities CGVS 1, p. 28). U corrigeert de interviewer eveneens niet wanneer hij zich verspreekt en het heeft over de wijk **Sheegow** (notities CGVS 2, p. 7). Nochtans verklaarde u uitdrukkelijk dat de stad (Janaale) uit drie wijken bestaat die niet zo groot zijn (notities CGVS 1, p. 6). Daarenboven, indien een wijk meerdere namen heeft, kan van u verwacht worden dat u deze namen ook zelf aangeeft wanneer gevraagd wordt naar de namen van de verschillende wijken.

Daarnaast legt u ook verklaringen af - m.b.t. de dorpen in de omgeving van Janaale - die tegenstrijdig zijn met de informatie waar het CGVS over beschikt. Gevraagd naar het dorp dat het dichtste bij Janaale gelegen is, noemt u de dorpen Arfeleey, Busleey, Sagaaroleey, Ugunje, Danka Wareeri, Siigaale en Mubaarik (notities CGVS 1, p. 7-8). Gevraagd welke van deze het dichtste bij Janaale gelegen is, noemt u **Sagaaroleey en Mubaarik**. Gevraagd in welke richting Muubaarik ligt, verklaart u dat dit in de **richting van de ondergaande zon** (westen) is. Gevraagd wat er zoal ligt in de buurt van Janaale in de richting van Mubaarik, verklaart u het zich niet te herinneren, hoewel u eerder een rivier in deze richting situeerde (notities CGVS 1, p. 6). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt daarenboven dat Mubaarik in het noorden van Janaale gelegen is en dat de dorpen **Siigale, Ugunji en Busley ongeveer halverwege Janaale en Mubaarik gelegen** zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). U daarenboven gevraagd naar Doobis, verklaart u het niet te kennen (notities CGVS 2, p. 8). Echter, uit informatie blijkt dat Doobis het eerste dorp is dat u tegenkomt als u van Janaale naar Buufow gaat (beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is echter niet aannemelijk dat u **Doobis niet zou kennen** als u wel weet waar Buufow gelegen is t.o.v. Janaale (notities CGVS 2, p. 6) en via deze weg naar Hamar terugkeerde, te meer daar Doobis gelegen is op de weg tussen beide plaatsen.

Bovendien toont het een gebrek aan doorleefdheid dat u verklaart dat u sinds uw verhuis **Janaale alleen kort na de verhuis verlaten** heeft (notities CGVS 2, p. 6) en dat u daarna Janaale niet meer verlaten heeft, te meer daar u uw **echtgenoot in Merka in het ziekenhuis bent gaan bezoeken** toen hij door leden van de Habar Gedirclan verwond werd (notities CGVS 2, p. 13). Het is daarenboven uiterst merkwaardig dat u niet meer weet of u sinds uw verhuis naar Janaale **"meestal" naar Afgoye ging om inkopen te doen, dan wel er "niet altijd, heel soms" gegaan te zijn** (notities CGVS 1, p. 8), of zelfs maar **"twee keer"**. Dat u echter vergeten bent dat u in juli 2017 uw echtgenoot in Merka heeft bezocht in het ziekenhuis en teruggekeerd bent naar Janale, tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan.

Het is daarenboven niet aannemelijk dat u verklaart dat **AMISOM in Janaale geen basis heeft** (notities CGVS 1, p. 21) en er zelfs nooit een gehad heeft, terwijl uit informatie blijkt dat de basis van AMISOM door Al Shabaab aangevallen werd (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Aangezien u wel weet dat in 2015 vele Ugandese soldaten in Janaale gedood werden door Al Shabaab (notities CGVS 2, p. 6), kan van u, indien u er werkelijk woonde, verwacht worden dat u eveneens weet dat er **een basis was binnen Janaale zelf**.

Gevraagd wie de leiding had over Al Shabaab binnen Janaale, verklaart u dat er elke keer weer een nieuwe was (notities CGVS 1, p. 23), waarna u Buur Dhuubo, Khalid en Abdikarin noemt. Later tijdens het onderhoud echter gevraagd naar **Sheikh Mohammed en Mohammed Aribao kent u deze namen niet** (notities CGVS 1, p. 30). Gevraagd naar Abdirashir Bugdube verklaart u dat hij een leider was in de periode 2014-2015. U weet echter niet waarom Abdirashir vervangen werd.

Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat **Sheikh Mohammed de tweede in bevel was in Janaale en dat Mohammed Aribao er rechter was voor Al Shabaab** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit deze zelfde informatiebron blijkt dat **commandant Abdirashir Bugdube in april 2016 gedood** werd in Janaale. Aangezien u zelf enkele leiders van Al Shabaab bij naam kent, kan verwacht worden dat u de gevraagde personen eveneens kent en kan aangeven of zij al dan niet gedood werden. De door u geëtaleerde kennis komt nu echter ingestudeerd over.

Het is evenmin aannemelijk dat u wel weet dat Al Shabaab tot Al Qaida behoort (notities CGVS 1, p. 32), maar dat u niet weet dat **Islamitische Staat** in Janale een (trainings)basis heeft en dat het Somalische leger Islamitische Staat binnen Janale aangevallen heeft (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

U kan eveneens het verschil tussen de stammen die behoren tot de 'asal' (oorspronkelijke inwoners) en de 'farac' (nieuwkomers) niet duiden (notities CGVS 1, p. 26 + notities CGVS 2, p. 12). Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS hebben er in Lower Shabelle clanconflicten plaats tussen o.m. de oorspronkelijke inwoners en de nieuwkomers (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), waarbij het district Merka vnl. conflicten tussen Biyamaal (Dir) en Hawiye kent. U weet dat Habar Gidir behoort tot de Hawiye en Biyamaal tot Dir (notities CGVS 1, p. 24). Gevraagd of Habar Gidir een oude clan of een nieuwe clan is in de regio (notities CGVS 2, p. 12), verklaart u dat **Habar Gidir een oude clan is** en altijd daar gewoond heeft. Gevraagd of er nieuwe clans zijn, verklaart u dat er geen nieuwe clans zijn en dat ook Biyamaal niet nieuw is. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat **Habar Gidir behoort tot de 'farac' en dus behoort tot de nieuwe clans in de regio**, terwijl Biyamaal behoort tot de 'asal' en daarbij een van de oorspronkelijke clans in de regio is. Het is dan ook niet aannemelijk dat u dit niet kan situeren, te meer daar er na uw beweerdelijke verhuis naar Janaale nog clanconflicten actief waren tussen clans die behoren tot 'farac' of 'asal'. Zowel Biyamaal als Habar Gidir wonen volgens uw verklaringen in Janaale (notities CGVS 1, p. 26). Daardoor kan verwacht worden dat u dit onderscheid kan maken, te meer daar u zelf verklaart te behoren tot een gediscrimineerde minderheid (notities CGVS 1, p. 24). Kennis over het clansysteem is daarenboven zeer belangrijk binnen de Somalische samenleving, te meer daar de clan essentieel is voor toegang tot bescherming en gerechtigheid in Somalië en dat de clan een hoeksteen van de Somalische maatschappij is.

U legt in kader van uw huidige verzoek een **lidkaart en een attest van United Somali Roots** neer. Gevraagd wat u wilt aantonen met deze documenten, verklaart u dat het een bewijs is dat u behoort tot de clan Gaboye (notities CGVS 1, p. 34). U verklaart ook dat u deze documenten bekwam door o.m. te vertellen over uw clan. Opgemerkt dient te worden dat nergens op deze documenten de termen Gaboye of Tumal vernoemd worden. Het attest verklaart echter wel dat u behoort tot de 'verdruchte **Midgan**-groep van Somalië'. Uit informatie blijkt echter dat de Tumal niet behoren tot de groep van de Midgan en dat deze personen zichzelf ook nooit zo zullen noemen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is dan ook niet aannemelijk dat dit attest zou verklaren dat u behoort tot de Midgan-groep, aangezien u verklaart te behoren tot de Tumal (notities CGVS 1, p. 11). Het attest vraagt om leden van de Midgan-groep te erkennen als vluchteling, waaruit het duidelijk gesolliciteerde karakter blijkt van dit attest.

U legt verschillende **verblijfsdocumenten en identiteitskaarten van familieleden** in België neer. Deze documenten hebben echter betrekking op andere personen, die volgens deze documenten in Mogadishu of Antwerpen geboren zijn, en kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt nog meer tegenstrijdige verklaringen af, die uw algehele geloofwaardigheid verder ondermijnen.

Voor het CGVS verklaart u dat **uw zus S. ietsje jonger** is dan uzelf (notities CGVS 1, p. 15). Voor de DVZ verklaart u echter dat **uw zus vele jaren ouder** is dan uzelf (Verklaring DVZ, p. 7).

U verklaart voor het CGVS gehuwd te zijn in het jaar **1983** (notities CGVS 1, p. 12), terwijl u voor de DVZ verklaarde in het jaar **1981** gehuwd te zijn (Verklaring DVZ, p. 6).

Voor het CGVS verklaart u dat uw zoon Mo. in **Baarawe** woont met zijn eigen gezin (notities CGVS 1, p. 13). Voor de DVZ verklaarde u echter dat hij in **Kismayo** woont (Verklaring DVZ, p. 7).

*U verklaart aanvankelijk dat **al uw kinderen u in Mogadishu in het ziekenhuis zijn komen bezoeken** (notities CGVS 1, p. 10). Later tijdens hetzelfde onderhoud verklaart u echter dat **uw zoon (Mo.) uit Baarawe u niet in het ziekenhuis bezocht** heeft (notities CGVS 1, p. 14). Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u daarentegen wederom dat **uw zoon Mo. u kwam bezoeken** (notities CGVS 2, p. 21).*

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Lower Shabelle heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er zijn evenwel geen elementen in uw dossier aanwezig om uw herkomst uit Mogadishu te betwisten, de stad waarvan u verklaarde er geboren te zijn en er met uw gezin gewoond te hebben tot 2001 en waar u voor verzorging verbleef in 2017-2018. Aangezien uw verklaringen over een verhuis naar Janaale niet geloofwaardig zijn, kan Mogadishu als uw plaats van herkomst beschouwd worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd “UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia” van januari 2014 en “UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)” van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 26 januari 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 26 januari 2018) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ondanks een verdere stijging van het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in de onderzochte periode kaderen de veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen, waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Andere aanslagen worden door niemand opgeëist. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op veiligheidskonvoien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich (voormalige) parlementsleden, de voorzitter van een vrouwenorganisatie en de zoon van een medewerker, traditionele ouderen en andere gedelegeerden van de deelstaten die aan de verkiezingen deelnamen, lokale politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, journalisten, humanitair personeel, zakenlui, clanoudsten, een hoge gevangenisbeambte, een taxichauffeur die vaak ambtenaren vervoert, een voetbalscheidsrechter, en soms ook gewone omstaanders. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Al-Shabaab heeft ook in 2017 het aantal doelgerichte moordaanslagen in de hoofdstad opgedreven, waarbij er een nieuwe tendens wordt gezien in de moorden op personen betrokken bij de verkiezingen in 2016 en 2017. Daarnaast heeft al-Shabaab in 2017 het aantal (complexe) aanslagen opgedreven, waarbij het aantal doden per aanslag stijgt. Op 14 oktober 2017 vond er een zware aanslag plaats in Mogadishu, de zwaarste ooit in Somalië. Er kwamen minstens 512 personen om, de helft van het aantal (vermoedelijke) burgerslachtoffers in 2017. Somalië-experten achten al-Shabaab verantwoordelijk voor deze zware aanslag, die niet opgeëist is. Volgens sommige waarnemers eist al-Shabaab de aanslag niet op omdat er zoveel burgerdoden bij gevallen zijn en ze hun beoogde doelwit zouden gemist hebben. Het eigenlijke doelwit van de aanslag zou een militaire basis of overheidsgebouw geweest zijn. Na de aanslag komen duizenden inwoners, mannen en vrouwen, op straat om te protesteren tegen het geweld door al-Shabaab. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers. Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel - , politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit, conflicten over grondbezit, confrontaties tussen de ordediensten en mortieraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen. In de verslagperiode werd er geen informatie gevonden over burgerdoden bij deze mortieraanvallen. In 2017 is in Mogadishu de Mogadishu Stabilisation Unit opgericht. Deze unit focust zich ook op de ontwapening van de bevolking en van illegale milities. Dankzij deze unit is het aantal aanvallen door Al Shabaab in Mogadishu tijdens de ramadan verder blijven dalen.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijnvechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal

burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het geweld in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die de droogte ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en sinds 2015 een jaarlijkse boekenbeurs. Eind december 2017 opent aan het strand een nieuw prestigieus hotel. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar. Daarnaast vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development, waar staatshoofden van de Hoorn van Afrika en omstreken veiligheidskwesties bespreken, plaats in Mogadishu. Tot slot vonden er eind 2016-begin 2017 parlaments- en presidentsverkiezingen plaats. Mo. Abdullahi Mo. werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. De internationale gemeenschap juicht de vlotte en vreedzame machtsoverdracht toe. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor de hoofdstad.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

*U legt in het kader van uw verzoek een medisch attest voor waarbij de arts meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. **Het medisch attest vermeldt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.***

*In kader van het huidige verzoek legt u eveneens een **medisch attest m.b.t. uw besnijdenis** neer. Hieruit blijkt dat u type 1 besneden bent. Gevraagd waarom u het belangrijk vindt dat de interviewer weet dat u besneden bent, verwijst u naar problemen bij o.m. de menstruatie en de bevalling (notities CGVS 2, p. 22). Voor wat betreft de gevolgen die u zou ondervinden van de besnijdenis die u in het verleden hebt ondergaan kan worden opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 31 augustus 2018 een schending aan van “*artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.*”.

Waar het CGVS concludeert dat verzoekster nooit in Janaale heeft gewoond op basis van de tekortkomingen in haar verklaringen, merkt verzoekster op dat deze conclusie absoluut geen rekening houdt met de uitgebreide kennis die verzoekster van Janaale heeft. Verzoekster vraagt hoe het mogelijk is dat een zestigjarige analfabete vrouw zoveel over een stad weet als ze daar nog nooit heeft gewoond.

Verzoekster betoogt dat ze uitvoerige informatie aangaande verschillende onderwerpen heeft verstrekt. Ze stelt de dorpen rond Janaale en de dorpen op de weg tussen Mogadishu en Janaale te kennen. Ze geeft aan tijdens haar eerste gehoor spontaan over de verschillende waterlopen in en rond Janaale te hebben gesproken. Ze wijst erop dat haar enige tekortkoming was dat ze zich de naam van de rivier “*Shabelle*” niet kon herinneren, die ze zich pas bij de tweede gehoor herinnerde. Verzoekster benadrukt dat ze de namen en locaties van de verschillende moskeeën, haar buurt en omgeving en de weg naar school beschreef. Ze herneemt dat ze haar werk en bezigheden in detail heeft uitgelegd, dat ze kolen en hout verkocht en dat het bijna onmogelijk is om voor te stellen dat een vrouw dit soort werk doet in een stad als Mogadishu. Verzoekster haalt aan dat ze de laatste overstromingen en droogte correct kon situeren en eveneens uitlegde welke gevolgen deze hadden voor haar en haar gezin, welke bijstand de autoriteiten en NGO's hebben verleend en hoe deze bijstand werd verdeeld. Verzoekster wijst erop dat dit onmogelijk te weten is voor iemand die alleen in Mogadishu heeft gewoond. Verzoekster haalt tevens haar kennis over AMISOM aan: “*de gevolgen ervan voor de veiligheid van de burgers, waar zij zich bevonden, hoe lang zij in het gebied actief waren geweest, uit welke landen zij afkomstig waren, maar ook over Al-Shabaab en de gevechten tussen beide*”.

Waar verzoekster uitlegde dat AMISOM wel een basis buiten het dorp had, maar niet binnen, merkt zij op dat niets in de informatie in het administratieve dossier leidt tot de conclusie dat de AMISOM-basis zich in Janaale bevond. Zij verwijst naar de wikipedia-pagina van de groep waar staat te lezen: *“Battle group headquartered at Marka.[120] Company base near Janaale was overrun by al-Shabab on 1 September 2015, soon after the battle group's deployment to Somalia. Nineteen Ugandan troops were killed, one captured,[121] and 22 injured. This led to the replacement of the battle group commander and a later Board of Inquiry.[122]”*.

Verzoekster voert aan dat het feit dat het CGVS niet gelooft dat verzoekster uit Janaale komt, het CGVS niet ontslaat van de verplichting om te onderzoeken of de door haar aangevoerde vrees geloofwaardig is.

Verzoekster haalt aan dat zij verschillende problemen had met de milizie van Al Shabaab en benadrukt dat zij deze uitvoerig en coherent heeft uiteengezet:

“• Verzoekster heeft uitgelegd welke medische verzorging zij na haar aanval heeft gekregen en hoe zij naar Mogadishu moest verhuizen (gehoorverslag I pp.9-10, gehoorverslag II, pp.9-10).

• Verzoekster heeft ook een medisch attest overgelegd waaruit blijkt dat een litteken haar hele buik passeert, dat volgens het CGVS niet in aanmerking moet worden genomen, aangezien het op grond van dit attest niet mogelijk is na te gaan onder welke omstandigheden verzoekster schade heeft geleden. Dit certificaat bevestigt echter volledig de verklaring van de aanvrager en moet daarom bewijskracht van betekenis krijgen.

• Verzoekster heeft haar asielaanvraag uitgelegd op een coherente en gedetailleerde manier tijdens haar eerste gehoor (gehoorverslag I p.33) en tijdens haar tweede gehoor (gehoorverslag II p.8) zonder enige tegenstrijdigheid. De verzoekster bracht zichzelf in een gevaarlijke situatie door Al-Shabaab openlijk te bekritisseren en vrouwen te adviseren te voorkomen dat hun zoons zich bij hen zouden aansluiten.”

Over de tegenstrijdigheden in haar verklaringen stelt verzoekster dat deze *“eerder een symptoom zijn van lichte verwarring dan van aanzienlijke leemten voor zover zij de geloofwaardigheid van verzoeksters rekening aantasten.”* Verzoekster geeft aan dat deze tegenstrijdigheden enerzijds betrekking hebben op data en details (zo gaf verzoekster aan dat al haar kinderen haar in het ziekenhuis waren komen opzoeken, terwijl één van haar kinderen dat niet had gedaan), en dat anderzijds de tegenstrijdigheden tussen het gehoor bij de DVZ en die bij het CGVS moeten gerelativeerd worden gezien de manier waarop dit eerste gehoor plaatsvindt: de aanvragers haasten zich om de informatie te verstrekken, ze worden voor het eerst geconfronteerd met de asielinstellingen, ze worden niet begeleid door een vertrouwenspersoon,....

Verzoekster voert voorts aan dat krachtens artikelen 197, 198 en 199 van de Handbook on Procedures, onjuiste verklaringen niet op zich een voldoende reden zijn om de status te weigeren en heeft de interviewer de verantwoordelijkheid om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren. Verzoekster wijst tevens op paragrafen 39 en 201 van de proceduregids van UNHCR.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, haalt verzoekster artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aan.

Verzoekster verwijst naar de omschrijving van *“internationaal of binnenlands gewapend conflict”* door het Hof van Justitie in het arrest Diakité (HvJ, Diakité, C-285/12, punt 28).

Waar verweerder zich baseert op het rapport *“COI Focus Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu”* van 26 januari 2018 (hierna *“COI Focus”* genoemd) en op het verslag *“UNHCR Position on Returns to Southern and Central Somalia (Update I) May 2016”* om te concluderen dat de verzoekster in Mogadishu veilig kan wonen, meent verzoekster dat het CGVS dit verslag subjectief heeft gelezen.

Verzoekster betoogt dat zij Mogadishu in 2001 heeft verlaten en dat zij in die stad momenteel geen gezins-, sociale en financiële steun geniet, zodat het CGVS Mogadishu ten hoogste kan beschouwen als een vestigingsalternatief. Verzoekster stelt dat een vestigingsalternatief evenmin mogelijk is, enerzijds met het oog op de veiligheidssituatie in de stad (zie hieronder) en anderzijds met het oog op de noodzakelijke voorwaarden om te kiezen voor vestigingsalternatief waaraan niet is voldaan. Verzoekster legt uit dat een vestigingsalternatief quasi onmogelijk is omdat in Somalië de familie de sterke bescherming is en verzoekster een oude vrouw is, geen geld heeft, geen kans heeft om te werken in een grote stad en geen familie heeft in Mogadishu.

Verzoekster verwijst naar de richtlijnen die UNHCR publiceerde over het onderzoek en de toepassing van het intern vestigingsalternatief. Verzoekster stelt dat het volgens deze leidende beginselen volledig in strijd lijkt met de menselijke waardigheid om verzoekster alleen naar Mogadishu terug te sturen.

Verzoekster stelt anderzijds dat de informatie over de veiligheidssituatie in Mogadishu niet geruststellend is. Ze verwijst naar het rapport van Amnesty International van 2018 en stelt dat Amnesty International het gevaar voor binnenlandse ontheemden in Mogadishu benadrukt die momenteel ernstige gedwongen uitzettingen ondergaan. In geval van terugkeer naar Mogadishu stelt verzoekster in deze situatie terecht te komen, die volledig in strijd is met de mensenrechten.

Verzoekster verwijst naar het verslag van UNHCR, dat niet beweert dat Mogadishu automatisch een goed vestigingsalternatief uitmaakt. Verzoekster benadrukt enerzijds dat het gegeven dat het gegeven dat *“de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamitische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven”* niet betekent dat Mogadishu nu een veilige stad is, en anderzijds dat er nog veel leden van Al Shabaab zijn die in Mogadishu aanslagen plegen. Verzoekster haalt de COI Focus aan: *“Volgens het COI Focus verslag: “Bryden ziet een gedecentraliseerde commandostructuur en een asymmetrische oorlogsvoering die guerrilla-tactieken in rurale gebieden combineert met spectaculaire complexe urbane operaties, onder meer in Mogadishu. Volgens professor Williams van de George Washington University beheerst Al Shabaab “a flexible range of tactics”, gaande van grootschalige moordpartijen in Kenia, tot hinderlagen en conventionele aanvallen tegen AMISOM en gerichte acties in Mogadishu.”* (COI Focus p.11).

Verzoekster merkt op dat het CGVS probeert te tonen dat de veiligheidsincidenten nog steeds als doelgericht zijn en dus niet zo vaak burgers treffen (beslissing p. 5) maar erkent dat betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers niet beschikbaar zijn.

Voorts stelt verzoekster dat het CGVS zich baseert op jurisprudentie van het EHRM en andere Europese landen, welke dateert van minimum twee jaren geleden, en dat de veiligheidssituatie in Mogadishu niettemin veel fluctueert.

Verzoekster betoogt dat het CGVS betreffende het dagelijks leven nogmaals een bevooroordeeld lezen van het verslag heeft gedaan: *“In tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt (beslissing p.6), is de dagelijks leven van de inwoners van Mogadishu veel beïnvloed door de geweld maar ook door de voedselonveiligheid.”* Verzoekster stelt dat deze kwalitatieve criteria even belangrijk zijn als het aantal geweldincidenten of het aantal doden en verwijst naar de jurisprudentie van de Europees Hof voor de rechten van de Mens (Europees Hof voor de Rechten van de Mens, *“Sufi et Elmi c. Royaume-Uni”*, 28 juni 2011, n°11449/07).

Verzoekster stelt dat uit de COI blijkt dat Mogadishu helemaal geen veilige stad is en begrijpt de conclusie van het CGVS niet. Verzoekster meent dat verweerder niet kan zeggen dat deze laatste jaren/maanden de veiligheidssituatie in Mogadishu goed is terwijl de gegevens op basis van welke de verwerende partij de beslissing heeft genomen het tegenovergestelde aanduidt.

Verzoekster wijst erop dat het aantal geweldincidenten fluctueert maar altijd hoog blijft. De meeste slachtoffers zijn altijd burgers. Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is het geweld tegen deze burgers niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken (en niet alleen leden van de politie, van het leger of een speciaal populatiegroep). Verzoekster betoogt dat uit het recent COI Focus verslag blijkt dat beïnvloedt het conflict progressief alle delen van het land. De aard van het conflict verandert. Onder deze omstandigheden zou het terugsturen van de verzoekster naar haar regio van herkomst een schending van artikel 3 van het EVRM vormen.

In hoofddorde vraagt verzoekster haar te erkennen als vluchteling;
In ondergeschikte orde, verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen;
In nog meer ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

“3) *Amnesty International Verslag Somalië 2018*

4) *Amnesty International, Somalie. Images de désolation après les expulsions forcées de milliers de personnes ayant fui le conflit et la sécheresse, 19 janvier 2018*".

Bij aanvullende nota van 22 oktober 2018 legt verweerder de COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 25 september 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen.

Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de verzoekster om internationale bescherming in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4.2. Aangezien verzoekster verklaart te zijn geboren op 10 oktober 1960 in Mogadishu, Somalië en aldaar te hebben gewoond tot 1995, dan wel 2001, waarna zij naar Janaale, district Marka, provincie Lower Shabelle, Somalië verhuisde en aldaar verbleef tot haar vlucht in november 2017 (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10; notities van het persoonlijk onderhoud van 16 mei 2018 (hierna: notities 1), p. 4, p. 9), kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij jarenlang in Janaale, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet zou kunnen toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Zo werd verzoekster tweemaal gehoord door het CGVS en werden er zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend wat geheel niet aannemelijk is voor een persoon die reeds meer dan 30 jaar was bij de aanvang van de burgeroorlog en dus opgroeide in relatieve rust.

2.4.3. Vooreerst dient opgemerkt dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar verblijfplaatsen in Somalië. Zo stelde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij in mei 1995 in Janaale ging wonen en dat haar zoon H. in oktober 1995 in Janaale geboren is (verklaring DVZ, punten 10, 16). Tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud gaf verzoekster echter aan dat zij Mogadishu pas in 2001 heeft verlaten om vervolgens in Janaale te gaan wonen (notities 1, p. 4) en dat haar zoon H. in 1995 in Mogadishu geboren is ("*H. is geboren op 03/10/1995, ik herinner me heel goed. Oktober was apart, ik herinner me dat heel goed. 21/10 heeft Siad Barre de macht in het land overgenomen, het is een belangrijke dag voor ons. H. is geboren in Mogadishu.*", notities 1, p. 13). Waar verzoekster betwijfelt dat zij bij de DVZ 1995 zou gezegd hebben omdat zij bij de verhuis zwanger was van haar zoon A. en dat deze niet lang na de verhuis geboren is in 2001-2002 (notities van het persoonlijk onderhoud van 6 juni 2018 (hierna: notities 2), p. 24), kan dit de vastgestelde tegenstrijdigheden niet verschonen, temeer nu fysiek niet mogelijk is dat verzoekster in 2001 bij de verhuis reeds zwanger was, wanneer A. in november 2002 geboren is (verklaring DVZ, punt 16). De vaststelling dat verzoekster haar verhuis naar Janaale niet eenduidig kan situeren en deze evenmin kan koppelen aan belangrijke gebeurtenissen in haar leven ondergraven de geloofwaardigheid van haar beweringen omtrent haar verhuis naar Janaale, nu niet aannemelijk is dat verzoekster over dergelijke eenvoudige, doch significante feiten strijdige verklaringen kan afleggen indien de feiten waarachtig zijn.

2.4.4. Verder legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af over de verblijfplaatsen van personen in haar directe omgeving. Zo stelde zij dat haar zoon H. in Marka woont en dat hij daar bij haar vertrek uit Somalië reeds woonde (notities 1, p. 13, p. 14; notities 2, p. 9), terwijl zij bij de DVZ nog aangaf dat hij in Mogadishu woont (verklaring DVZ, punt 16). Verzoeksters bewering dat zij buiten J.A. - de persoon waar zij twee weken in Mogadishu bij verbleef - niemand anders kende in Mogadishu (notities 1, p. 11), is in het licht van voorgaande vaststellingen niet aannemelijk. Uit dergelijke verklaringen kan slechts afgeleid worden dat verzoekster haar banden met Mogadishu tracht te verhullen.

2.4.5. Verzoeksters geografische kennis over Janaale is bovendien onaannemelijk ontoereikend. Zo bleek zij gedurende haar eerste persoonlijk onderhoud, ondanks herhaaldelijke vragen, de rivier Shabelle niet bij naam te kennen (notities 1, p. 6). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat Janaale op de oostelijke oever van de Shabelle gelegen is en tevens kwetsbaar is voor overstromingen van deze rivier. Aldus kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoekster, die beweerdelijk 16 jaar lang in Janaale zou hebben gewoond, de naam van deze rivier zou kennen, *quod non*. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud noemde verzoekster de Shabelle-rivier dan weer uit eigen beweging (notities 2, p. 4), wat duidelijk geen spontane kennis maar ingestudeerd en dus geen verblijf in Janaale kan aantonen ondermijnt.

2.4.6. Verder stemmen verzoeksters verklaringen aangaande de dorpen in de omgeving van Janaale niet overeen met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Gevraagd naar het dorp dat het dichtste bij Janaale gelegen is, noemde verzoekster de dorpen Arfeleey, Busleey, Sagaaroleey, Ugunje, Danka Wareeri, Siigaale en Mubaarik (notities 1, p. 7). Zij gaf aan dat Sagaaroleey en Mubaarik van deze het dichtst bij Janaale gelegen is (notities 1, p. 7). Verzoekster stelde dat Mubaarik in de richting van de ondergaande zon (westen) ligt (notities 1, p. 8). Gevraagd wat er zoal ligt in de buurt van Janaale in de richting van Mubaarik, verklaarde verzoekster het zich niet te herinneren, hoewel zij eerder een rivier in deze richting situeerde (notities 1, p. 6, p. 8). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Mubaarik in het noorden van Janaale gelegen is en dat de dorpen Siigale, Ugunji en Busley ongeveer halverwege Janaale en Mubaarik gelegen zijn (zie kaartjes). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd naar Doobis, verklaarde verzoekster het niet te kennen (notities 2, p. 8). Nochtans blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat Doobis het eerste dorp is dat men tegenkomt als men van Janaale naar Buufow gaat (zie kaartjes). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster Doobis niet zou kennen, gezien zij wel weet waar Buufow - dat veel verder ligt van Janaale - gelegen is ten opzichte van Janaale en via deze weg naar Hamar terugkeerde (notities 2, p. 6). Bovendien ligt Doobis op de weg tussen beide plaatsen.

2.4.7. Verzoekster legt voorts incoherente verklaringen af over de namen van de verschillende wijken binnen Janaale. Zo verklaarde verzoekster aanvankelijk dat Janaale uit drie wijken bestaat die niet zo groot zijn en somde zij de wijken Simoow (waar zij zelf woonde), Jadid en Ubox op (notities 1, p. 6, p. 7). Even later stelde zij dat het gezin van haar oom in Jilid in Janaale woonde (notities 1, p. 28). Verder kan worden opgemerkt dat verzoekster de *protection officer* niet corrigeert wanneer hij zich verspreekt en het heeft over de wijk Sheegow (notities 2, p. 7).

2.4.8. Verder is het niet aannemelijk dat verzoekster Janaale enkel kort na de verhuis een keer verlaten heeft en daarna niet meer (notities 2, p. 6), te meer nu zij verklaarde dat zij haar echtgenoot in Marka in het ziekenhuis is gaan bezoeken toen hij door leden van de Habar Gedir clan verwond werd (notities 2, p. 13). Daarenboven kan niet worden ingezien dat verzoekster verklaarde dat zij niet naar andere dorpen ging, om vervolgens te stellen dat ze wel *“een keer naar Afgoye gegaan”* is, daarna dat ze *“meestal”* naar Afgoye ging om inkopen te doen, dan wel er *“niet altijd. Heel soms”* gegaan te zijn, of *“twee keer”* (notities 1, p. 8). Verzoeksters verklaringen ondermijnen opnieuw de waarachtigheid van haar verblijf in Janaale.

2.4.9. Verzoekster legt evenmin eenduidige verklaringen af over ingrijpende gebeurtenissen in Janaale. Zo gaf verzoekster aan dat de laatste overstroming voor haar vertrek uit Janaale zich in november 2017 voordeed (notities 1, p. 19), terwijl de Shabelle in november 2017 niet overstroomde (Seasonal Monitor *“Following heavy rainfall in early November, little to no rainfall reported in mid-November”* van 23 november 2017). Voorts valt niet te rijmen dat verzoekster initieel verklaarde dat droogtes geen invloed hadden op haar familie (*“Geen impact op ons, want we hadden geen vee. De mensen die vee hadden, waren het meeste getroffen.”*, notities 1, p. 20) en even later dat het zeker een impact had op haar familie (notities 1, p. 20). Opnieuw slaagt verzoekster er niet in haar voorgehouden verblijf in Janaale doorleefd toe te lichten.

2.4.10. Over Al Shabaab stelde verzoekster dat er elke keer weer een nieuwe Al Shabaab leider in Janaale was en somde Buur Dhuubo, Khalid en Abdikarin op (notities 1, p. 23). Even later gevraagd naar Sheikh Mohamed - de tweede in bevel in Janaale - en Mohammed Abribao - een rechter voor Al Shabaab in Janaale - stelde verzoekster deze niet te kennen (notities 1, p. 30; *“Kenyan trainer Sheikh Mansur among six al Shabaab killed in Somalia”* van 5 april 2016). Over Abdirashir Bugdube verklaarde verzoekster dat hij een leider was in de periode 2014-2015, maar weet zij niet te stellen waarom hij vervangen moest worden (notities 1, p. 30), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat commandant Abdirashir Bugdube in april 2016 gedood werd in Janaale (*“Kenyan trainer Sheikh Mansur among six al Shabaab killed in Somalia”* van 5 april 2016). Aangezien verzoekster zelf enkele leiders van Al Shabaab bij naam kent, kan verwacht worden dat zij de gevraagde personen eveneens kent en kan aangeven of zij al dan niet gedood werden in haar gemeente wat toch veel besproken zal geweest zijn, zij het maar omdat een nieuwe leider moet aangesteld worden, die het dagelijkse leven zal beïnvloeden. Verzoeksters fragmentarische kennis komt ingestudeerd over. Er kan evenmin worden ingezien dat verzoekster er wel van op de hoogte is dat Al Shabaab tot Al Qaeda behoort, maar niet dat Islamitische Staat een (trainings)basis heeft in Janaale en dat het Somalische leger IS in Janaale heeft aangevallen (notities 1, p. 32; *“ISIS trying to set up base in Somalia”* van 5 mei 2016). Verzoekster kan manifest abstracte zaken instuderen en onthouden.

2.4.11. Ook de vaststelling dat verzoekster het verschil tussen de stammen die behoren tot de ‘asal’ (oorspronkelijke inwoners) en de stammen die behoren tot de ‘farac’ (nieuwkomers) niet kan duiden ondergraaft haar beweerde verblijf in Janaale (notities 1, p. 26; notities 2, p. 12). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat er in Lower Shabelle clanconflicten plaatsvonden tussen onder meer de oorspronkelijke inwoners en de nieuwkomers (Somalia Ceweru *“From the bottom up: Southern Regions –Perspectives through conflict analysis and key political actors’ mapping of Gedo, Middle Juba, Lower Juba, and Lower Shabelle”* van september 2013, p. 51), waarbij het district Marka voornamelijk conflicten tussen Biyamaal (Dir) en Hawiye kent (Somalia Ceweru *“From the bottom up: Southern Regions –Perspectives through conflict analysis and key political actors’ mapping of Gedo, Middle Juba, Lower Juba, and Lower Shabelle”* van september 2013, p. 55). Verzoekster verklaarde dat Habar Gidir tot de Hawiye behoort en Biyamaal tot Dir (notities 1, p. 24). Verzoekster verklaarde verkeerdelijk dat Habar Gidir een oude clan is in de regio en er altijd heeft gewoond, dat er geen nieuwe clans zijn en dat ook Biyamaal niet nieuw is (notities 2, p. 12). Immers, uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Habar Gidir tot de ‘farac’ in de regio behoort, terwijl Biyamaal behoort tot de ‘asal’ en daarbij een van de oorspronkelijke clans in de regio is. De vaststelling dat verzoekster dit niet kan situeren ondergraaft op zich al haar aanwezigheid in de regio, temeer nu er na haar voorgehouden verhuis naar Janaale nog clanconflicten waren tussen de ‘farac’ of ‘asal’ clans. Bovendien verklaarde verzoekster dat zowel Biyamaal als Habar Gidir in Janaale woonde (notities 1, p. 26), zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij op de hoogte is van de verhoudingen tussen deze clans en de reden van hun conflicten. Verzoekster lijkt onvolledige zaken ingestudeerd te hebben, terwijl dergelijke kennis uit het dagelijkse leven moet blijken.

2.4.12. Waar in het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster uitgebreide kennis heeft over Janaale heeft kan deze bouté bewering niet uit voorgaande blijken.

Verzoeksters beperkte kennis volstaat geenszins om aannemelijk te maken dat zij 22, dan wel 16 jaar, in Janaale, Somalë heeft gewoond. Immers verzoeksters fragmentarische kennis over districten en dorpen in de buurt van Janaale en haar verklaringen over de waterlopen in en rond Janaale (terwijl ze de belangrijkste rivier in het eerste gehoor niet kon noemen) kunnen makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Waar verzoekster aanhaalt dat ze de laatste overstromingen en droogte correct kan situeren, gaat ze eraan voorbij hier tegenstrijdige verklaringen over te hebben afgelegd. Ook over de gevolgen van deze ingrijpende gebeurtenissen bleek verzoekster niet in staat doorleefde verklaringen af te leggen. De loutere vermelding dat ze bijstand verkregen van een NGO doet hieraan geen afbreuk. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asiëlzoekster niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoeksters herkomst aan te tonen. Hoe dan ook de bestreden beslissing dient te worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Verzoekster gaat er bovendien aan voorbij dat ze al 60 jaar is, ze deel uitmaakte van een clan en 5 kinderen had waarvan er drie gehuwd zijn en een eigen gezin hebben. Verzoekster heeft dan ook geen verschoning voor het ontbreken van deze kennis die verwacht kan worden van iemand die verschillende regimes en de gevolgen ervan ervaren moet hebben en een lang sociaal, clan- en familie leven had. Het is het geheel van deze redenen die doen besluiten tot de onwaarachtigheid van verzoeksters verblijf in Janaale, in de provincie Lower Shabelle, zodat de door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Janaale derhalve eveneens ongeloofwaardig zijn.

2.4.13. Aangaande de door verzoekster voorgelegde lidkaart en het attest van United Somali Roots stelde zij dat het een bewijs is tot de Gaboye clan te behoren (notities 1, p. 34). Nochtans worden de termen Gaboye of Tumul nergens op deze documenten vernoemd. Het attest vermeldt wel dat verzoekster behoort tot de verdrukke Midgan-groep van Somalië. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de Tumul niet behoren tot de groep van de Midgan en dat deze personen zichzelf ook nooit aldus beschouwen (Refworld "*Somalia: Information on the relationship between the Midgan and the Tuma*" van 1 oktober 1996). Het valt dan ook niet te rijmen dat dit attest verklaart dat verzoekster behoort tot de Midgan-groep, terwijl verzoekster zelf stelde tot de Tumul te behoren (notities 1, p. 11). Aan het document kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht.

2.4.14. De verschillende verblijfsdocumenten en identiteitskaarten van familieleden in België hebben betrekking op andere personen, die in Mogadishu of Antwerpen geboren zijn, en kunnen aldus bovenstaande vaststellingen omtrent verzoeksters beweerd herkomst niet wijzigen.

2.4.15. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest van 1 juni 2018 waaruit blijkt dat verzoekster type 1 besneden is (wat ter terechtzitting wordt gesteld, ongewoon is in Somalië), doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen omtrent haar herkomst. Het voorgelegde medisch attest van 14 mei 2018 vermeldt de vaststelling van een besnijdenis type 3, vermeldt geen patiënt en is dus anoniem. Uit het feit dat verzoekster een besnijdenis type 1 heeft ondergaan in het verleden en ten gevolge daarvan beweert fysieke klachten te hebben (notities 2, p. 22-23), kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid. Verzoekster haalde evenmin elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten.

2.4.16. Het medisch attest van 14 mei 2018 beschrijft de vastgestelde littekens bij verzoekster. Daargelaten dat het medisch attest slechts 2 oude littekens vaststelt en dat deze niet in twijfel getrokken worden, is een medisch attest hoe dan ook geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. Verzoekster toont evenmin aan dat er een direct causaal en uniek verband bestaat tussen haar verklaringen en de twee oude littekens waarvan sprake in het attest. Bovendien kan verzoekster geen verwondingen hebben opgelopen in Janaale wanneer ze niet aantoonbaar er gewoond te hebben.

2.4.17. Waar verzoekster nog verwijst naar de proceduregids van UNHCR dient opgemerkt dat uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

2.4.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verder maakt verzoekster niet aannemelijk afkomstig te zijn uit Janaale, provincie Lower Shabelle, Somalië, laat staan uit een gebied waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Het is de taak van de verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

2.5.3. Alhoewel verzoekster niet aantoont voorafgaand aan haar vlucht effectief jarenlang in Janaale verbleven te hebben, wordt door de commissaris-generaal de mogelijkheid niet uitgesloten dat verzoekster het grootste deel van haar leven in Mogadishu heeft gewoond en een deel van haar familie daar thans nog verblijft. De Raad stelt vast dat verzoekster evenwel niet aantoont in Somalië te hebben verbleven.

2.5.4. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift aanvoert zijn verzoeksters verklaringen over een verhuis naar Janaale niet geloofwaardig zijn (zie *supra*), zodat in zoverre verzoekster uit Somalië komt de veiligheidssituatie in Mogadishu zal worden beoordeeld. Immers verzoekster houdt ook thans voor te zijn geboren in Mogadishu en er tot 2001 met haar gezin te hebben gewoond en er voor verzorging verbleven te hebben in 2017-2018. Mogadishu volgens deze verklaringen de plaats van herkomst van verzoekster en dus niet een plaats die als vestigingsalternatief, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, moet worden beschouwd.

2.5.5. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat er in Mogadishu, Somalië, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.6. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Mogadishu, Somalië, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.7. De bestreden beslissing steunt bij de beoordeling van de situatie in Mogadishu op de “*COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van 26 januari 2018. De Commissaris-generaal voegt bij zijn aanvullende nota nog de update “*COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van 25 september 2018 (hierna: COI Focus, Mogadishu): “*Cedoca heeft zich voor dit onderzoek gebaseerd op een groot aantal publiek beschikbare lokale en internationale bronnen. Naast Somalische kranten en nieuwssites, zoals Goobjoog News, Hiiraan Online of Horseed Media, zijn verschillende internationale media geraadpleegd, waaronder Reuters, Voice of America (VOA) en Al Jazeera. Cedoca heeft verder een beroep gedaan op de publicaties van uiteenlopende internationale niet-gouvernementele organisaties (ngo's) zoals Human Rights Watch (HRW) en International Crisis Group (ICG), maar ook gouvernementele bronnen, zoals het Amerikaanse Department of State (USDOS) en verschillende Europese overheidsdiensten die country of origin information (COI) publiceren. Ook intergouvernementele bronnen, zoals de verschillende instellingen van de Verenigde Naties (VN) en het European Asylum Support Office (EASO). Ten slotte bekeek Cedoca de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM).*”.

2.5.8. Indien een onderzoek naar de actuele situatie in een land of regio steeds tekortkomingen kan bevatten, dan kan verzoekster niet stellen dat de commissaris-generaal geen afdoende onderzoek heeft gevoerd, in overeenstemming met zijn onderzoeksplicht, naar de actuele veiligheidssituatie in Mogadishu. De bewering van verzoekende partij dat verwerende partij verkeerde conclusies trok uit deze informatie kan evenmin worden gevolgd.

2.5.9. Voorop dient te worden opgemerkt dat indien noch de Raad, noch de commissaris-generaal beweren dat de situatie in Mogadishu geheel stabiel is geworden, dan kan uit punten 1 tot 3 van de COI Focus, Mogadishu wel blijken dat na 20 jaar burgeroorlog de politieke en militaire situatie van Somalië vanaf augustus 2011 ingrijpend gewijzigd is met de verdrijving van Al Shabaab uit Mogadishu. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit en komt ook de havenstad Kismayo in handen van de regeringsgezinde troepen, het Somalische leger (hierna: SNA) en de African Union Mission in Somalia (hierna: AMISOM). In de tweede helft van 2012 worden politieke hervormingen opgestart die op 1 augustus 2012 leiden tot de goedkeuring van een voorlopige grondwet. Na een gespannen onderhandeling tussen de verschillende clans heeft een comité van clanhoofden in augustus 2012 de volksvertegenwoordigers aangeduid. Het parlement koos op 10 september 2012 Hassan Sheikh Mohamud tot president van de republiek en begin november 2012 trad er een door het parlement goedgekeurde regering aan.

2.5.10. Aldus nam de controle van het SNA over het Somalische grondgebied toe. Begin maart 2014 veroveren AMISOM en het SNA bijkomend gebied op Al-Shabaab in de regio's Gedo, Bay, Bakool, Hiiraan, Galgaduud, Shabelle Dhexe en Shabelle Hoose en na september 2014 de strategische kuststeden en acht steden, waaronder de bolwerken Barawe en Adale. Ook daarna neemt de coalitie steeds nieuwe steden en dorpen in. In 2015 neemt AMISOM onder meer Bardhere en Dinsoor in. Al Shabaab, van zijn kant, probeert de situatie in gebieden die ze uit handen diende te geven te destabiliseren door hit-and-run-aanslagen en asymmetrische oorlogsvoering. Naast aanvallen op de Somalische leger- en AMISOM-basissen heeft Al Shabaab ook operationele capaciteit om succesvolle grote aanvallen uit te voeren waarbij het gebruik maakt van zelfmoordterroristen en "*inghimashi*" die vaak samen gecoördineerde aanvallen doen op zogeheten "*zachte doelwitten*" zoals hotels, restaurants en regeringsgebouwen in het centrum van Mogadishu, het veiligste deel van het land. De terreinwinst voor het Somalische leger en AMISOM gaat voor de burgers gepaard met het risico op wraakacties door Al Shabaab. Al Shabaab blijft, in tegenstelling tot Islamitische Staat, in 2018 de controle houden over grote gebieden zoals de regio's Gedo, Bay, Bakool, Lower en Middle Shabelle, Hiraan, Puntland, Galgaduud en Mudug. Tevens dient opgemerkt dat Ken Menkhaus in april 2016 schrijft dat Al Shabaab zich meer en meer met afpersing bezighoudt. Terroristische aanvallen op hotels en restaurants passen in een patroon van vergelding voor de niet-betaling van een afkoopsom. Een onderzoek van CNN toont aan hoe Al Shabaab zichzelf verrijkt met donorgeld en hulpgoederen geleverd door verschillende hulporganisaties (COI Focus, Mogadishu, punt 3.1.1). Verschillende bronnen wijzen op de verzwakking van Al Shabaab in de loop van voorgaande jaren door het verlies van terrein, waaronder strategische steden en havens, door interne spanningen en de dood of desertie van vooraanstaande figuren. Tegelijkertijd wijzen meerdere experts op de weerbaarheid en veerkracht, zelfs de heropleving van de islamistische beweging, die zowel in Somalië als buiten de landsgrenzen haar operationele slagkracht behoudt en een strategische koerswijziging heeft uitgetekend. Ten slotte is niet onbelangrijk dat de Somalische regering meerdere keren officieel verklaarde amnestie te verlenen aan militanten van Al Shabaab die zich overgeven (COI Focus, Mogadishu, punt 3.1.1).

2.5.11. Aldus duren de gewapende gevechten buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van Al-Shabaab staan verder. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanvallen en andere vormen van geweld. Het kan dan ook niet anders dan dat UNHCR in haar richtlijnen over terugkeer naar Zuid- en Centraal-Somalië van mei 2016 stelt dat de algemene veiligheidssituatie in Mogadishu en in de rest van Zuid- en Centraal-Somalië nog steeds instabiel is. UNHCR geeft daarbij aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "*conflict-affected areas*" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Echter nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt zowel uit de adviezen van UNHCR als uit de COI Focus, Mogadishu dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoeksters land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waar zij vandaan komt en met het persoonlijk profiel van de verzoekende partij. Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot de herkomst uit Somalië, dient *in casu* de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

2.5.12. Om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren moeten diverse objectieve elementen meegenomen worden, waaronder het aantal burgerslachtoffers van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

2.5.13. Zoals hoger gesteld blijft Mogadishu onstabiel. Het is in deze context dat de veiligheidsanalyse van Mogadishu dient te worden gesitueerd. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en de update gevoegd bij de nota van verwerende partij kan blijken dat de (complexe) aanslagen in Mogadishu in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, op diplomatieke konvooien en op grote zakenmensen. Anderzijds kan het geweld in Mogadishu ook de vorm aannemen van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door Al Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters (COI Focus, Mogadishu, punt 4). Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers die toevallig in de nabijheid waren of tewerkgesteld waren waar de aanslagen zich voordeden. In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, worden deze aanvallen niet geminimaliseerd, noch wordt afbreuk gedaan aan het onveiligheidsgevoel dat hiermee gepaard kan gaan. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar (COI Focus, Mogadishu, punten 4 en 5).

2.5.14. De Raad kan vaststellen dat de veiligheid in Mogadishu ingewikkeld en lastig blijft door de verscheidenheid aan strijdende partijen, de veelvuldige wijzigingen binnen en de overlappingsen van de verschillende groepen die voor veiligheid instaan, de verschillen in veiligheidsniveau per buurt, de mate waarin clandestiniteit de veiligheid beïnvloedt, en het feit dat de bronnen van bescherming ook de bronnen van onveiligheid kunnen zijn. Volgens de beschikbare informatie wordt de veiligheid van een persoon nog steeds in grote mate bepaald door de rol van de persoon in het publieke domein.

2.5.15. Het EHRM bevestigde in een arrest van september 2013 (EHRM, “K.A.B. v. Sweden”, no. 17299/12, van 5 september 2013) dat Al Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Bij arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) bevestigde het EHRM dat er niet langer sprake was van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een “gewone burger” is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade loopt zoals bedoeld onder artikel 3 van het EVRM of artikel 15 c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn). Het “Upper Tribunal” stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en Al Shabaab thans haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten.

2.5.16. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad, zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is voorts geenszins van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. Integendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen de gezondheidszorg en in het onderwijs - in 2018 leggen

leerlingen uit meer dan 300 secundaire scholen doorheen de stad hun eindexamens af in 63 examencentra -, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadia, een mini-marathon in 2018, voetballende tieners op lido beach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en sinds 2015 een jaarlijkse boekenbeurs. Eind 2017 opende een nieuw prestigieus hotel aan het strand en in mei 2018 opende Toyota een vestiging in Mogadishu na 30 jaar afwezigheid. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer en elektriciteit zijn beschikbaar.

2.5.17. Ook de Raad van State, Nederland, stelt in zijn arrest van 23 mei 2013, nr. 201302478/1/V2: *“Door de verbeterde veiligheidssituatie reisden (ook) veel Somaliërs uit Canada, de VS en Europa naar Mogadishu, op zoek naar mogelijkheden om zaken te doen, te investeren of zich politiek te profileren. Vluchten zaten in de verslagperiode vol met Somaliërs die zich ofwel een beeld wilden vormen van de situatie of terugkeerden. Er wordt heel veel gebouwd in Mogadishu. Somalische aannemers uit Engeland slepen contracten in de wacht. Ze passen zich snel aan en nemen de onveiligheid op de koop toe. Een Nederlands-Somalische zakenman, geflankeerd door een gewapende lijfwacht, verklaarde in een uitzending van het NOS- journaal op 18 juli 2012 dat Mogadishu 'veilig' is. In de wijk Hamar Weyne was al snel geen lege winkel meer te vinden. De prijzen van onroerend goed zijn het afgelopen jaar vertienvoudigd. Het huren van een winkelruimte kostte in september 2011 nog 20 USD, in augustus 2012 was dat minimaal 200 USD. De wegen van en naar het vliegveld zijn ten opzichte van de vorige verslagperiode enigszins verbeterd. Wel zijn er nu veel files en verkeersopstoppingen, zoals bij het K4-knooppunt waar vijf wegen samenkomen.”* De Raad stelt vast dat ook deze rechtspraak nog actueel is.

2.5.18. De door verzoekster bij haar verzoekschrift gevoegde rapporten tonen niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Bovendien werd het neergelegde rapport van Amnesty International *“Somalië 2017/2018”* opgenomen als bron bij de redactie van de aangehaalde COI's. Wat betreft het rapport van Amnesty International *“Somalie. Images de désolation après les expulsions forcés de milliers de personnes ayant fui le conflit et la sécheresse”* van 2018 waarin Amnesty International het gevaar voor binnenlandse ontheemden in Mogadishu benadrukt die momenteel ernstige gedwongen uitzettingen ondergaan, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij een IDP is, gezien haar banden met Mogadishu, noch dat zij de gedwongen uitgezet zou worden ingeval van terugkeer naar Mogadishu.

2.5.19. De overige elementen en middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.5.20. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit voorgaande bevindingen kan niet afgeleid worden dat de actuele situatie in Mogadishu beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK